

Universitätsbibliothek Paderborn

**Origines Benedictinae, Siue Illvstrivm Coenobiorvm Ord.
S. Benedicti, Nigrorvm Monachorvm, Per Italiam,
Hispaniam, Galliam, Germaniam, Poloniam, Belgium,
Britanniam, aliasque Prouincias. Exordia Ac ...**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Gemblacense Monasterium, in Brabantia, inter Bruxellam & Namurcum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11261

Scrinarius sanctæ Romanæ Ecclesiæ, corroborante Apostolicâ auctoritate, & sancto Papa Stephano suggestente, recognoui. Data V. Kal. Maij anno ab incarnatione D:CCCC. XIII. regnante Henrico in regno Lotharij, imperante in Italia Hugone, anno II. Indictione VI. Actum Romæ feliciter, Amen.

GEMBLACENSE

Monasterium, in Brabantia, inter Bruxellam
& Namurcum.

Gemblacum, veteribus Gemmelacum, per-
Guetustum est Brabantia opidum, olim Leo-
dicensis, hodie Namurcensis diœcesis, Louanio &
Bruxella milliaribus sex, Namurco tribus dissi-
tum. Intra opidi mœnia nobiliſſimum est cœno-
bium, à sancto Guiberto, (quem Romani Mar-
tyrologij tabula Gilbertum nuncupant) exstru-
ctum, ac dotatum. Fuit is ex antiqua Regum
Austrasiae prosapia, qui militiae secularis cingulo
deposito, castrum suum Gemmelaus, siue Gem-
blacum, cum omnibus appendentibus, Erluino vi-
ropio hortante, Deo & Apostolorum Principi B.
Petro obtulit. in eoque cœnobium suo ære exædifi-
cavit, Erluino eodem primo Abbe constituto,
Meminit huius nobiliſſimæ fundationis Platina
in Stephano VII. Annū vero erectionis indicat
hoc distichon, quod hodieq; in Gemblacensis cœ-
nobij basilica parieti inscriptum legitur:

S: Guiber-
tus quiescit
Gemblaci.

Febr. 4.

An. 922.

Vnum D.scribis,C.quatuor X.bis & I.bis,
Dū claustrum per te fit Gemblacēse Guiberte.

An. 962.

Ceterum Guibertus , in Gorziensi iuxta Metas
Lotharingiae urbem cœnobio celeberrimo,X. Kal.

An. 1116

Iunij, anno nongentesimo sexagesimo secundo in
Domino obdormiuit; inde mox Gemblacū trans-

An. 1112.

latus, arq, è terra eleuatus IX. Kal. Octobris, anno
millesimo centesimo decimo, procurante id Sige-

An. 291.

berto Gemblacensi Chronographo. Est autem
Gemblacense monasterium , hodièq, cum ob an-

An. 948.

tiquitatem, tum ob insignem codicū omnis ge-
neris manuscriptorum bibliothecam , admodum

celebre: gaudetq, Abbas eius loci titulo Comitis
& merito primum inter proceres seculares, in co-

mitijs Ordinum Erabantia, locum obtinet. Hoc
in cœnobio vixit , obiitq, anno millesimo centesi-
mo duodecimo, Sigebertus monachus, inde Gem-

blacensis dictus, cuius Chronicon exstat nomina-
tiſſimum; ex quo libet apponere quæ de sui mona-
sterij origine atq, Abbatibus is refert: Anno non-
gentesimo vigesimo primo, clarebat inter no-

biles Lotharingiae, sanctus Pater Guibertus,
qui nōstrum Gemmelacense cœnobium fun-
dauit, qui diuinijs, nobilitate, & potentia cla-
rus , cingulum mundanæ militiæ deponens,
cingulo sanctæ religionis in monachico ha-
bitu se accinxit. An. nongentesimo quadrage-
simō octauo immunitas nostræ Gēmelacensis

Ecclesiæ imperiali Othonis confirmatur edi-
cto, & anuli impressione corroboratur. Erlu-
inus

inus primus eius loci Abbas, à Petre nostro Guicberto electus, in sanctitate & religionis feroore claret. Anno nongentesimo quinquagesimo quarto, immunitas nostra Gemmelacensis Ecclesiæ etiam Apostolica auctoritate à Benedicto Papa coroboratur, anno septimo Pontificij eius. Anno nongentesimo quinquagesimo octauo Erluinus primus Abbas Gemmelacensis à quibusdam contrarijs sanctæ religioni lumine oculorum priuatur. Anno nongentesimo sexagesimo secundo sanctus Pater noster Guicbertus, fundator nostri Gemmelacensis cœnobij, apud Gorziam, ubi Deo militabat, propter amorem feruentis ibi sanctæ religionis, in Christo dormiuit, & qui omnia reliquerat, centuplum & vitam æternam recepit. Corpus vero eius relatum est ad cœnobiū Gemmelacense an. nongentesimo octuagésimo septimo, Erluinus primus longo in longa cæcitate martyrio cruciatus, moritur. Succedit Herivvardus. Anno nongentesimo nouagesimo primo obiit Herivvardus Abbas. Succedit Erluinus Iunior. Anno millesimo duodecimo Abbas Erluinus Iunior obiit. Olbertus Gemmelacensis Ecclesiæ ordinatur Abbas, vir moribus, religione, bonis doctisque viris aut conferendus aut præfendus. Anno millesimo quadragesimo octauo, in Christo dormit Olbertus sanctæ memorie Abbas Gemmelacensis. Abbatii Olberto succedit Mijsac. Anno millesimo septuagesimo secundo obiit Abbas Mijsac

An. 954.

An. 658.

An. 962.

An. 987.

An. 991.

De olbert
vide infra.
ap. 32 Anno
1040.

An. 1072.

succedit Tietmarus: & sic ex ordine ceteri.
Hactenus ex Sigeberti Gemblacensis Chronico.
Ceterum præter Olbertum & Sigebertum, fuere
& scriptis illustres Lambertus & Guibertus Ab-
bates Gemblacenses, quorum prior Appendicem
ad Sigeberti Chronicon breui à nobis edendam,
alter multa de S. Martino Turonensi Episcopo
it idem inedita, conscripsit, obiitq[ue] anno salutis
millesimo ducentesimo octauo.

An. 1208.

An. 1153.

An. 1503.

Porrò Gemblacenses olim Abbates cedenda
monetæ ius habuerunt: è quorum numero Arnul-
fus Abbas anno millesimo centesimo quinqua-
sim tertio, opidum muris & fossa muniuit: Ar-
noldus verò Abbas, anno millesimo quingentesimo
tertio, cœnobium suum Capitulo ut vocant,
Bursfeldensi submisit.

Gemblacum omnibus suspiciendum reddunt
corpora SS. Martyrum Exuperij & Marij, S.
Macloui Episcopi, S. Guiberti fundatoris, vnius
item virginis & martyris ex parthenio S. Vrsulae
sodalitio, & alterius martyris ex illustri S.

Gereonis collegio. De quibus Mola-

num consule in Natalibus.

Sanctorum Belgij.

{:0:3}

CAP.